

Intervju med Issa Mihesh: En demokratisk lærer

Issa Mihesh fikk hederlig omtale fra Holmboepris-komiteen. Tangenten møtte ham til en prat på slutten av skoledagen på Valler videregående skole i Sandvika.

Gratulerer med hederlig omtale fra Holmboepris-komiteen! Hva er det du aller helst ønsker å få til når du får en ny klasse i matematikk?

Det første jeg begynner med, er alltid motivasjon. Jeg forteller litt om faget og viktigheten av faget – hvorfor skal de lære om dette, hvor brukes dette faget i virkeligheten? Jeg prøver å motivere dem ved å koble dette til praktiske anvendelser i fremtiden.

Gjennom året trekker vi inn koblinger til verden utenfor klasserommet – hvordan algoritmer kan være utviklet for over 2000 år siden for å løse problemer den gang, eller hvordan tallmønstre finnes i virkeligheten, i naturen, i kjemien.

Det sies at ditt klasserom er «et trygt sted å argumentere og diskutere», og at du får elevene til å føle seg enestående – hva gjør du for å få til det?

I den nye læreplanen skal elevene vise kompetanse på ulike og varierte metoder – det de kommuniserer i timene, teller også. Jeg kaller

Issa Mihesh fikk hederlig omtale av Holmboepriskomiteen. Han er intervjuet av Bjørn Smestad.

Prisvinneren sammen med kunnskapsminister Kari Nessa Nordtun.

meg selv en demokratisk lærer, og det er helt ok for meg å gjøre feil i timen. Vi diskuterer dette – at bak feil kan det ligge ulike forståelser. Da føler elevene at det er trygt å engasjere seg.

Jeg bruker vertikale tavler ofte – kanskje en gang hver fjortende dag. Jeg bruker det for å oppsummere hvert kapittel og hvert tema. Jeg lager store oppgaver og deler elevene i grupper på 2–3 elever og ber dem om å løse dem sammen. Da blir de engasjerte og diskuterer.

Tangenten: tidsskrift for matematikkundervisning

Elevene mine har stor frihet i timen, men jeg krever to ting: at de møter opp til timen, og at de gjør lekser. I timen kan de velge å jobbe sammen og diskutere sammen – jeg behandler dem som universitetsstudenter.

Og så er jeg vennlig og smilende, og er en morsom lærer. Faget er abstrakt, så matematikklæreren må være morsom. Og så har vi små fester for å ha det sosialt i gruppa, kanskje en gang i semesteret – med kake, syrisk hamburger eller pizza.

Du arrangerer matematikkverksted med bevertning mandag morgen før skolen starter. Hva oppnår du med det?

I Syria har elevene fri de siste 30 dagene før eksamen, og da arrangerer skoler frivillige matematikkverksted, med matserving. Jeg ønsket å ta med tradisjonen hit – vi har prøvd det på lørdager og søndager, og flere hundre elever kom, fra vg1, vg2 og vg3. I fjor gjorde vi det på mandager fra kvart over sju til kvart over åtte. I år vil vi gjøre det på mandager og tirsdager i forkant av halvdagsprøven og før tentamen. Skolen kjøper frokost til elevene. Elevene er allerede motiverte, og kommer for å lære mer. De får både sosialt og faglig utbytte av dette.

Dette landet har gitt meg mye – jeg har fått statsborgerskap, støtte og jobb. Jeg er takknemlig, og en ekstra innsats for elevene er det minste jeg kan gjøre for Norge.

Som matematikklærer ønsker man jo å få god undervisning i egen klasse, men også å arbeide i et lærerfellesskap så hele skolen utvikler seg. Hvordan kan man få til det?

I faggruppemøtene samles lærere som underviser for eksempel 1T eller R1, og vi diskuterer kompetansemål, vi ser på eksamensoppgaver som er knyttet til kompetansemålet, vi diskuterer kjerneelementene knyttet til kompetansemålene, for eksempel problemløsning.

Sammen med to kolleger har jeg skrevet en ny lærebok for Matematikk 1T som vi prøver

ut i år. Her knytter vi de grunnleggende ferdighetene og kjerneelementene konkret til hvert enkelt kompetansemål, og vi har med mye programmering. Vi arbeider mye, men blir motivert av at elevene er motiverte.

Du har vært matematikklærer i videregående skole både i Norge og i Syria. Kan du si noe om hva som er den viktigste lærdommen du gjorde som lærer i Syria som også fungerer fint i Norge – og noe om hva som er den største forskjellen hvor du må tenke annerledes som lærer i Norge enn i Syria?

Det viktigste jeg har tatt med meg fra Syria, er å følge opp alle elevene hver eneste time. I Syria sjekker lærerne lekser hver time. Bønder som ikke dyrker og vanner epletrær hver uke, får ikke gode epler. Det er viktig å følge opp elevene og at elevene blir sett, hele tida.

Det er mange forskjeller mellom Syria og Norge. I Syria er opplæringen uten hjelpemidler – uten PC eller iPad. Dessuten er progresjonen mye raskere enn i Norge. Og i Norge bruker verken elever eller lærere skoleuniform. Men elevene likner jo på hverandre, derfor er mye av det grunnleggende lærerarbeidet det samme.

Prisvinneren og kollegaer ved Valler. Fra venstre: Ann-Kristin Hjelde (Avdelingsleder), Brage Sandmoen (Rektor), Issa Mihesh, Anne Marie Naze Tjøtta Davies (Forfatter og lektor i matematikk).